

J. Zwart vertelde NCVB Oosternijkerk van z'n reis

De NCVB van Oosternijkerk kwam voor de laatste maal in dit seizoen bijeen in dorpshuis 'de Terp'. Als spreker voor deze avond was de heer J. Zwart uit Moddergat uitgenodigd met zijn verhaal van Moddergat naar Rome.

Wat drijft iemand om op reis te gaan? zo begon dhr. Zwart z'n betoog. Je leeft maar één keer en wat maak je van je leven? Je hebt zelf de verantwoordelijkheid iets van je leven te maken. Dus niet altijd in hetzelfde stramien lopen, maar af en toe iets anders doen. Als je op vakantie gaat, aldus spreker, leer je je eigen omgeving op een andere wijze waarderen. Het oog wordt niet verzadigd van zien.

Hierna vertelde dhr. Zwart op zijn eigen humoristische wijze hoe hij met een reisgezelschap acht dagen naar Rome ging. Van zijn vlieg angst die overging zodra het vliegtuig boven de wolken was. Over de indrukken die hij opdeed en die je nooit vergeet. Ook belichtte hij de contrasten tussen Moddergat aan de Paesens en Rome gelegen op heuvels met daartussen door kronkelend de Tiber, het verschil in temperatuur en voedsel.

Aangekomen op het vliegveld in Rome moest het gezelschap nog \pm 1 uur reizen. Dat ging langs de Via Apia de weg waarlangs ook Petrus en Paulus gegaan zijn. Rome, aldus spreker, betekent: mensen, leven, warmte, stof, maar ook het bezoeken van het Colosseum, het Capitool, het Forum-Romanum, het Station met z'n terrassen, winkels, de metro, t.v. programma's voor wachtende reizigers, de vele basilieken en niet te vergeten Vaticaanstad met z'n museum, de bibliotheek, beelden en schilderijen van een niet te schatten waarde.

Hoogtepunt van de reis was het St. Pie-

tersplein. Onmetelijk groot en tegelijkertijd intiem. Omgeven door zuilen met beelden. In het midden een obilisk met twee fonteinen. Mensen van alle nationaliteiten treft men daar aan. De St. Pieter basiliek is 192 meter lang. Bij de bouw heeft men gebruik gemaakt van 450 soorten marmer, aldus de heer Zwart. Je valt van de ene verbazing in de andere. Ook het moderne Rome, dat bij het oude past, werd door het gezelschap bezocht.

Na nog een bezoek aan de catacomben en het Victor Immanuël monument was de tijd gekomen om afscheid te nemen van Rome.

Als het vliegtuig opstijgt vervaagd Rome op weg naar huis. Terug op Schiphol (waar het koud was en regende) ging een ieder zijns weegs. Spreker vertrok in de trein en bus naar Moddergat waar alles nog gelijk was als tevoren.

De heer Zwart eindigde met te zeggen dat alles voorbij gaat. Je kunt het niet vasthouden. Wel had hij nieuwe kracht en energie opgedaan. Alles heeft zijn beko-

ring. Na een welverdiend applaus en een hartelijk bedankje eindigde de heer Zwart de vergadering met gebed.